

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับ
ทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1

The Relationship Between Academic Leadership of School Administrators and
Teachers' Learning Management Skills in The 21st Century Under Kanchanaburi
Primary Educational Service Area Office 1

กชกร กันภัย¹, สารโชน เป่าวงศากุล

Kotchakon Kanphai¹, Saroch Pauwongsakul

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

Master of Education degree in Educational Administration, Kanchanaburi Rajabhat University

E-mail: Toeytonlove2416@gmail.com¹

Received: September 8, 2023; Revised: June 23, 2024; Accepted: June 24, 2024

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา 2) เพื่อศึกษาทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 จำแนกตามพื้นที่การจัดการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 จำนวน 311 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิตามพื้นที่จัดการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านมีภาวะผู้นำอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านการบริหารจัดการ ด้านการนิเทศ ด้านความสามารถ ด้านการส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการ และด้านการวางแผน 2) ทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านทักษะเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียน ด้านทักษะการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้านทักษะพื้นฐาน ด้านทักษะเกี่ยวกับศาสตร์การสอนและแหล่งข้อมูลออนไลน์ และด้านทักษะการเป็นพลเมืองดิจิทัล 3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง

คำสำคัญ: ความสัมพันธ์, ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา, ทักษะการจัดการเรียนรู้, ครูในศตวรรษที่ 21

Abstract

The research aimed: 1) to examine academic leadership of school administrators; 2) to study learning management skills of teachers in the 21st century; and 3) to examine the relationship between academic leadership of the school administrators and learning management skills of teachers in the 21st century under the Kanchanaburi Primary Educational Service Area Office 1, classified by educational management area.

The sample consisted of 311 school administrators and teachers in Kanchanaburi Primary Educational Service Area Office 1, obtained by stratified random sampling according to educational management area. The research instrument was a five-level rating scale questionnaire with content validity between 0.67-1.00 and reliability of 0.98. The statistics used in the data analysis were percentage, mean, standard deviation, and Pearson correlation coefficient at statistical significance of 0.05.

The findings were as follows:

1. The academic leadership of school administrators under the Kanchanaburi Primary Educational Service Area Office 1, overall and in each individual aspect, was at the highest level, ranking in descending order as management, supervision, ability, promoting academic climate, and planning.

2. The learning management skills of teachers in the 21st century under the Kanchanaburi Primary Educational Service Area Office 1, overall and in each individual aspect, were at the highest level, ranking in descending order as student learning skills, professional learning skills, basic skills, didactic skills and online resources, and digital citizenship skills.

3. The relationship between academic leadership of school administrators and learning management skills of teachers in the 21st century under the Kanchanaburi Primary Educational Service Area Office 1. As the overall results, was yielded the positive and moderate.

Keywords: The Relationship, Academic Leadership of School, Learning Management Skills, Teachers' Learning Management Skills in the 21st Century

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงของโลกก้าวผ่านจากศตวรรษที่ 20 เข้าสู่ศตวรรษที่ 21 กระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก ได้ส่งผลกระทบทั้งทางสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการเมืองของทุกประเทศ โดยเฉพาะความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและการสื่อสารที่ทำให้โลก ทั้งโลกเชื่อมโยงและสื่อสารถึงกันได้อย่างรวดเร็ว เป็นโลกไร้พรมแดนการศึกษา เป็นเสาหลักของการพัฒนาที่ยั่งยืน สังคมในวันพรุ่งนี้ถูกกำหนดโดยทักษะและความรู้ที่ต้องการในปัจจุบัน ดังนั้น การศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการสร้างและเตรียมเยาวชนของชาติเพื่อเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 ซึ่งการจัดการศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21 ต้องเป็นการเปลี่ยนแปลงทัศนคติจากกระบวนทัศน์แบบดั้งเดิมไปสู่กระบวนทัศน์ใหม่ มีความยืดหยุ่น สร้างสรรค์ ทำทาย และซับซ้อน เป็นการศึกษาที่จะทำให้โลกเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเพื่อนำไปสู่การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ที่มีความรู้ความสามารถ มีทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 เช่น การคิดวิเคราะห์ ความคิด สร้างสรรค์และสร้าง

นวัตกรรม การสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่น การศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ มีบทบาทโดยตรงต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพเหมาะสม และมีคุณสมบัติสอดคล้อง กับความต้องการในการใช้กำลังคนของประเทศ การศึกษาจึงเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญต่อการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ (Office of the Education Council, 2014, p. 1)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ทั้ง 8 ประการ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ในการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์จำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษา ครูผู้สอน ครูประจำชั้น ผู้ปกครอง และชุมชน ต้องร่วมมือกันปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน (Office of the Education Council, 2014, p. 7) สถานศึกษาจึงมีภารกิจที่จะต้องจัดการศึกษาให้ได้มาตรฐาน ให้นักเรียนมีคุณภาพทัดเทียมกับนานาชาติ ประเทศ การที่จะทำให้โรงเรียนมีคุณภาพต้องอาศัยการบริหารงานด้านต่าง ๆ ในโรงเรียน โดยเฉพาะการบริหารงานวิชาการถือเป็นงานหลักของโรงเรียน มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ จะเห็นว่าคุณภาพการศึกษาจะปรากฏเด่นชัด เมื่อการบริหารงานวิชาการประสบผลสำเร็จ และการที่จะทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารและจัดการศึกษาได้ตามมาตรฐานและมีคุณภาพพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการ เนื่องจากการบริหารงานวิชาการเกี่ยวข้องกับหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นหัวใจของสถานศึกษา และเกี่ยวข้องกับผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทุกระดับของสถานศึกษา (Wonganuttaroch, 2010, p. 1)

การดำเนินงานของโรงเรียนจะประสบผลสำเร็จ ได้รับการยอมรับว่าเป็นโรงเรียนที่ดีดำเนิน ตามภารกิจ ได้ผลบรรลุจุดมุ่งหมายของโรงเรียนและถือว่าการจัดการศึกษามีคุณภาพและมาตรฐานตามตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน ซึ่งการที่ผู้บริหารโรงเรียนจะบริหารและจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ผู้บริหารต้องมีความรู้ มีทักษะ มีคุณลักษณะภาวะผู้นำและมีภาวะผู้นำทางวิชาการ ดังที่ ธีระ รุญเจริญ (Runcharoen, 2007, p. 147) ได้กล่าวว่า การบริหารและจัดการศึกษาในยุคโลกาภิวัตน์ ผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องมีภาวะผู้นำที่ดีและเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันและในอนาคต ทั้งนี้ ผู้บริหารดังกล่าวจะต้องมีภาวะผู้นำทางการศึกษา คือ มีหลักการบริหารที่พึงประสงค์ บริหารโดยการสร้างและพัฒนาโรงเรียนให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้และบริหารงานทั้ง 4 ด้าน คือ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานการเงินและงบประมาณและการบริหารงานทั่วไปให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ภาวะผู้นำจึงมีความสำคัญต่อความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโรงเรียนรวมถึงผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในโรงเรียน ความพึงพอใจในการทำงานและความผูกพันต่อสถานศึกษา

บทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการบริหารงานให้ประสบผลสำเร็จ ทำให้งานมีคุณภาพ จะช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และสร้างความพึงพอใจให้กับครู ผู้ปกครองชุมชนและผู้บังคับบัญชาระดับสูง ซึ่งในปัจจุบันการพัฒนาคุณภาพของผู้บริหารในยุคปฏิรูปการศึกษาต้องมีคุณลักษณะและพฤติกรรมของผู้บริหารที่ให้ความสำคัญ ในด้านภาวะผู้นำทางวิชาการ คือ ความสามารถในการปฏิบัติงานของผู้บริหารเพราะผู้บริหารสถานศึกษาคนเดียว ไม่สามารถดำเนินการทุกอย่างให้สำเร็จได้จะต้องอาศัยผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย การที่ผู้บริหารจะได้รับความร่วมมือด้วยดีนั้นจะต้องดำเนินบทบาทและพฤติกรรมที่เหมาะสมในการรวมพลังครูทำให้งานด้านการเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพ ผู้บริหารโรงเรียนจึงเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญต่อการปฏิบัติงานของครูเพื่อนำครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา พัฒนาผู้เรียนให้เรียนรู้ได้ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรซึ่งการที่จะชี้แนะครูให้จัดกิจกรรมการเรียนรู้บรรลุเป้าหมายได้นั้น ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องมีภาวะผู้นำทางวิชาการ และต้องดำเนินงานอย่างจริงจังมากขึ้น แต่ในระยะที่ผ่านมา

แม้จะได้มีความพยายามในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเด็กไทยมาโดยตลอด แต่ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาในแต่ละครั้ง มักจะพบว่าคุณภาพเด็กไทยยังมีผลการประเมินน้อยกว่าประเทศอื่นๆ ซึ่งแสดงถึงการบริหารการศึกษาของไทย (Phetsombat, 2012, p. 28)

ภาวะผู้นำทางวิชาการจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการบริหารโรงเรียน เพราะถ้าผู้บริหารโรงเรียนมีภาวะผู้นำทางวิชาการ จะส่งผลให้ผู้ร่วมงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเชื่อถือ ยอมรับศรัทธาและร่วมมือปฏิบัติงานตามภารกิจจนบรรลุผลตามเป้าหมายของโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้บริหารต้องทำงานร่วมกับครู กระตุ้นครู ให้คำแนะนำ นิเทศการสอนครู และประสานงานให้ครูทุกคนทำงานร่วมมือกันด้วยเทคนิควิธีที่มีคุณภาพ ซึ่งจะส่งผลให้การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาเกิดประสิทธิผลสูงสุด การบริหารงานวิชาการเป็นงานสำคัญของสถานศึกษา เนื่องจากงานวิชาการจะเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษา และเป็นเครื่องชี้ความสำเร็จของผู้บริหาร หากผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการบริหารวิชาการ และเป็นผู้นำทางการเรียนการสอน เพื่อกระตุ้นให้ครูพัฒนาตนเองในการปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนรู้ และกลวิธีการสอนที่หลากหลาย ดังนั้น ปัจจัยประการหนึ่งในการเสริมสร้างการเรียนรู้ที่จะทำให้คุณภาพการเรียนของเด็กไทยได้มาตรฐานสูงระดับโลก คือ ภาวะผู้นำทางวิชาการที่เข้มแข็ง โดยผู้บริหารสถานศึกษายุคใหม่ จะต้องมีความเป็นผู้นำทางวิชาการที่เข้มแข็งเป็นผู้จัดการที่เสียสละ เป็นนักวางแผน เป็นนักบริหารจัดการและเป็นผู้ที่มีความสามารถในด้านต่าง ๆ เป็นผู้ประสานชุมชนที่ดีเป็นผู้อำนวยความสะดวกที่เชี่ยวชาญ เป็นผู้ส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการ และเป็นผู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล ดังที่ ไซยา ภาวะบุตร (Pawabutra, 2012, p. 187) ได้กล่าวไว้ว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการเป็นสิ่งสำคัญสำหรับบุคลากรทางการศึกษาทั้งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้ากลุ่มสาระ และครูผู้สอน ซึ่งอาศัยความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้ ความรู้เกี่ยวกับการสอนและความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรอันเป็นพลังขับเคลื่อนทางการศึกษาอีกทั้ง จะต้องสื่อสารและแสดงให้นักเรียน ครูและผู้ปกครองเห็นว่าสิ่งใดสำคัญและมีความคุ้มค่าในโรงเรียนเพื่อให้การดำเนินงานเปลี่ยนแปลงและนำไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการได้

การพัฒนาคุณภาพครูเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนให้การปฏิรูปการศึกษาประสบความสำเร็จ มีมุมมองว่าต้องเร่งพัฒนาทั้งครูผู้สอนและผู้เรียน ให้มีคุณภาพก้าวหน้าทัดเทียมนานาชาติ มีทักษะและความคิดของการเป็นพลเมืองโลกแห่งศตวรรษที่ 21 ที่ต้องอยู่ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อระบบการศึกษาของประเทศไทย นโยบายในการพัฒนาศักยภาพครูอาจารย์ โดยเน้นการอบรมและจัดสื่อการเรียนการสอนที่มีความหลากหลาย การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการยกระดับคุณภาพการศึกษา ที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนซึ่งการที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณภาพ มีทักษะการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 ครูผู้สอนจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาเป็นการเร่งด่วนเช่นกัน ผู้สอนจำเป็นต้องปรับตัวให้เข้ากับการเรียนรู้ให้เท่าทันยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลง ทั้งนี้ต้องพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะทักษะด้านการจัดการเรียนการสอนที่เข้ามามีบทบาทอย่างมาก ในวงการศึกษานี้ในปัจจุบันและในอนาคต เพื่อให้สามารถชี้แนะและส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดเวลา นอกจากนี้ครูในศตวรรษที่ 21 ยังต้องมีความรู้ในเรื่องที่สอนและต้องมีเทคนิควิธีให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้จากประสบการณ์ รวมทั้งจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เชื่อมโยงความรู้จากแหล่งเรียนรู้ภายนอก ทั้งนี้กระบวนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวจะสัมฤทธิ์ผลได้ครูจึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ให้เป็นครูในศตวรรษที่ 21 และเพื่อให้สอดคล้องตามเจตนารมณ์การปฏิรูปการศึกษาในด้านการพัฒนาครูยุคใหม่ จึงจำเป็นต้องพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถ จะเห็นว่า การศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพจึงเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง สถานศึกษาทุกแห่งต้องดำเนินการพัฒนาคุณภาพของตนเอง โดยให้มีการบริหารงานวิชาการที่เน้นคุณภาพ เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาที่กำหนด ผู้บริหารสถานศึกษาที่มี

ภาวะผู้นำทางวิชาการย่อมดำเนินการให้สถานศึกษามุ่งไปสู่คุณภาพและได้มาตรฐาน เพื่อมุ่งไปสู่การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ยิ่งผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการบริหารงานวิชาการ และมีภาวะผู้นำทางวิชาการ ซึ่งจะทำให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพนำพาผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย ได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครอง ครูอบครัวและชุมชน (Puwijit, 2022)

จากสภาพปัญหา และความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนให้เกิดประโยชน์อันสูงสุดควบคู่ไปกับการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู อันจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้บรรลุผลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1
2. เพื่อศึกษาทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 จำนวน 1,622 คน จำแนกเป็นผู้บริหาร 140 คน และครูผู้สอน 1,482 คน จากสถานศึกษา 135 แห่ง

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 จำนวน 311 คน ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 607-610) ที่ระดับ ค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling) ตามพื้นที่จัดการศึกษา

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามแบบตรวจรายการ (Checklist) เกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วย เพศ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และพื้นที่จัดการศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating scales) ชนิด 5 ระดับ จำนวน 30 ข้อ เกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating scales) ชนิด 5 ระดับ จำนวน 30 ข้อ เกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1

2.2 คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.67 จำนวน 5 ข้อ ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 จำนวน 55 ข้อ และมีความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.98

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 นำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากงานบัณฑิตศึกษา สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาญจนบุรี เขต 1 เพื่อส่งต่อไปยังสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาญจนบุรี เขต 1 ในการเก็บข้อมูล

3.2 ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามทางออนไลน์ และประสานงานทางโทรศัพท์ใน การติดตามการเก็บแบบสอบถามจากผู้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังสถานศึกษาเพื่อ แจกให้กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 311 ชุด ได้รับแบบสอบถาม กลับคืน จำนวน 311 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการ แจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

4.2 การวิเคราะห์ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา กาญจนบุรี เขต 1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean หรือ $\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (Standard deviation หรือ S.D.) จำแนกเป็นรายข้อ รายด้าน และรวมทุกด้าน โดยใช้เกณฑ์การแปล ความหมายของเบสต์ (Best, 1981, p.195)

4.3 การวิเคราะห์ทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา กาญจนบุรี เขต 1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean หรือ $\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (Standard deviation หรือ S.D.) จำแนกเป็นรายข้อ รายด้าน และรวมทุกด้าน โดยใช้เกณฑ์การแปล ความหมายของเบสต์ (Best, 1981, p. 195)

4.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับทักษะ การจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาญจนบุรี เขต 1 โดย วิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) โดย กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ดังนี้ ชูศรี วงศ์รัตน์ (Wongrattana, 2010, p. 316)

ผลการวิจัย

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับทักษะการจัดการเรียนรู้ของ ครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาญจนบุรี เขต 1 ได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาญจนบุรี เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านมีภาวะผู้นำอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านการบริหารจัดการ ด้านการนิเทศ ด้านความสามารถ ด้านการส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการ และด้าน การวางแผน

2. ทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาญจนบุรีเขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไป

น้อย คือ ด้านทักษะเพื่อการเรียนรู้ของ ด้านทักษะการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้านทักษะพื้นฐาน ด้านทักษะเกี่ยวกับ การสอนและการสอนและแหล่งข้อมูลออนไลน์ และด้านทักษะการเป็นพลเมืองดิจิทัลตามลำดับ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับทักษะการจัดการเรียนรู้ ของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 โดยภาพรวมมี ความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยรายด้านอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เรียงลำดับค่าความสัมพันธ์จากมากไปหาน้อย คือ ด้านทักษะเกี่ยวกับศาสตร์การสอนและแหล่งข้อมูลออนไลน์ ด้านทักษะเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียน ด้านทักษะการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้านทักษะพื้นฐาน และด้านทักษะการ เป็นพลเมืองดิจิทัล

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับทักษะ การจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาญจนบุรี เขต 1 โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหาร สถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 นั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับครูผู้สอนและผู้บริหารสถานศึกษาในยุคใหม่นี้ จะต้องเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์ทางการศึกษาเป็นผู้นำที่มีพฤติกรรมทางวิชาการ มีความรู้ความสามารถและมีความ เป็นมืออาชีพที่สามารถบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลและสามารถเชื่อมโยงสภาพ ปัจจุบันไปสู่อนาคตได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (Wonganuttaroch P., 2010, หน้า 12) ที่กล่าวว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการคือการใช้ศิลปะและความสามารถของบุคคลหนึ่งที่มุ่งใจและมีอิทธิพลต่อ บุคคลอื่น ผู้รายงานหรือผู้ใต้บังคับบัญชาในสถานการณ์ต่างๆ เพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานหรือกิจกรรมโดยใช้ กระบวนการสื่อสารหรือการติดต่อกันและกันกับผู้ร่วมงาน จนสามารถดำเนินการบรรลุความสำเร็จตาม วัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิขญา พูลโภคผล และชวน ภารังกุล (Poolpokpol, A. and Parunggul, C., 2020, p. 107) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทาง วิชาการของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถาน ศึกษาในสังกัดสังฆมณฑลราชบุรี พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสังฆมณฑลราชบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด แต่ขัดแย้งกับงานวิจัยของ รุ่งฤดี อุทุม (Uthum, R., 2017, p. 104) ได้ศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ตามความคิดเห็น ของคณะกรรมการฝ่ายบริหารและครู โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถอภิปราย ผลเป็นรายด้านได้ดังนี้

1.1 ด้านการบริหารจัดการ โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เพราะผู้บริหารมีการกำหนดให้คณะครูและบุคลากรทุกคน มีส่วนร่วมกันรับผิดชอบในการนำโรงเรียนไปสู่ มาตรฐานการศึกษาร่วมกัน ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรเข้ารับการอบรมทางวิชาการที่สอดคล้องกับเป้าหมายของ โรงเรียน การควบคุม กำกับ ให้ครูได้ใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา และกำหนดมาตรฐานตัวบ่งชี้

และตัวชี้วัดในการประเมินคุณภาพการศึกษาไว้อย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เทอรี่ (Terry, 1979, p. 4) ได้กล่าวอธิบายว่า การบริหาร คือ กระบวนการของการวางแผนการจัดการ การจูงใจ และการควบคุมให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ขององค์กร โดยใช้ทรัพยากรมนุษย์และอื่นๆ ที่มีอยู่ และแตกต่างจากงานวิจัยของศรีัญญา น้อยพิมาย (Noypimai, S., 2019) ได้ศึกษาทักษะการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 พบว่า โดยภาพรวมมีทักษะการบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านความสามารถ โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะความเป็นผู้นำทางวิชาการ สามารถบริหารจัดการ กำหนดทิศทางเพื่อบ่มบ่มผู้เข้าศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความคิดเฉียบแหลมในการพัฒนาคุณภาพ ของงานด้านต่างๆ และมีการบริหารงานและพัฒนางานวิชาการอย่างเป็นระบบมีคุณภาพ สามารถปฏิบัติตนเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงมาสู่บุคลากรในโรงเรียน ผู้บริหารมีการประสานความร่วมมือจากทุกฝ่ายเพื่อพัฒนางาน สามารถใช้แผนในการบริหารสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม และผู้บริหารสามารถใช้ความรู้และประสบการณ์แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ทันทั่วทั้งที่ สามารถบริหารงานด้านวิชาการได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับ สต็อกดิล (Stogdil, 1974, p. 74) ได้สรุปผลการศึกษาคูณสมบัติของภาวะผู้นำ โดยต้องเป็นผู้มีความสามารถทางสติปัญญา เป็นผู้มีความรอบรู้และความเฉลียวฉลาด มีไหวพริบ สามารถใช้ความคิดอย่างสมเหตุสมผล มีความสามารถทางด้านการเรียนรู้ การจดจำและการวินิจฉัยตัดสินใจศึกษาและเข้าใจได้จากประสบการณ์ที่ผ่านมา ซึ่งความสามารถทางสติปัญญาของผู้บริหารนี้ย่อมเป็นปัจจัยชี้ให้เห็นถึงพฤติกรรมอันเป็นคุณลักษณะของผู้บริหารที่จะแสดงออกมาให้บุคคลทั่วไปได้ทราบถึงความสามารถทางสติปัญญา ความสามารถที่ผู้บริหารทำให้เกิดผลในการทำงาน สามารถปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติและเกณฑ์อื่น ๆ ที่กำหนดไว้โดยใช้ทรัพยากร ได้แก่ คน วัสดุ เงิน เวลา อย่างดีที่สุดและประหยัดที่สุดในการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น หมายถึง การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการทำงาน มุ่งให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกัน อันจะนำมาซึ่งความร่วมมือประสานงานกันในการดำเนินกิจการต่าง ๆ อย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพ ให้ความสำคัญแก่คนเป็นหลักโดยไม่ใช้อำนาจหน้าที่เพื่อให้ผู้อื่นเกรงกลัว เปิดโอกาสให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น ร่วมตัดสินใจปัญหาต่าง ๆ ส่งเสริมให้มีการปรึกษา ให้ความสำคัญต่อองค์การและส่วนรวม รู้จักให้ความร่วมมือและปรับตัวเข้ากับผู้อื่น และสอดคล้องกับปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (Wonganuttaroch, P., 2010, p. 35) ได้กล่าวว่า ด้านความสามารถ เป็นองค์ประกอบหนึ่งของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งในยุคปัจจุบันการมีผู้นำที่มีความรู้ ความสามารถจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่สุดของโรงเรียนที่จะสามารถนำการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ มาสู่โรงเรียน อันจะส่งผลต่อการยอมรับและความร่วมมืออย่างมั่นใจของผู้ร่วมงานในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ การกำหนดนโยบาย การตัดสินใจ และการสั่งการ

1.3 ด้านการนิเทศ โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษามีพฤติกรรมที่ดำเนินการต่อเนื่องจากการบริหารหลักสูตรและการสอน โดยร่วมกับครูในการวางแผนการนิเทศการเรียนการสอน และการประเมินการสอนของครูอย่างเป็นระบบด้วยวิธีที่หลากหลาย มีการให้คำแนะนำ สนับสนุน ช่วยเหลือ ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของครู รวมถึงการให้โอกาสครูได้พัฒนาวิชาชีพทั้งในและนอกสถานศึกษา ด้วยเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพในตัวของผู้เรียนแต่ละคน ซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ เพ็ญญา พลัฒิม (Plabchim, P., 2016, p. 23) กล่าวถึง การนิเทศการสอน คือ ความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาในการให้คำแนะนำ การ

สนับสนุนช่วยเหลือติดตาม ประเมินผล พัฒนาการจัดการเรียนการสอน เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของครู เพิ่มคุณภาพของนักเรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายของโรงเรียน นอกจากนี้ ครูก (Krug, 1992, p. 53) กล่าวถึง การนิเทศการสอน ถือว่าเป็นวิธีในการพัฒนาครูอย่างจริงจัง ไม่ใช่การนิเทศตามสภาพปัญหา การประเมินการ ดำเนินงานเป็นการประเมินย้อนหลัง แต่ภาวะผู้นำทางวิชาการเป็นการมองไปข้างหน้าจึงต้องใส่ใจเรื่องการนิเทศ นี้ให้มากกว่าทำอะไรอยู่ตอนนี้ ไม่ใช่การมองสิ่งที่ทำไปแล้วที่ผ่านมา ผู้นำต้องให้ออกาสครูได้พัฒนาวิชาชีพทั้งใน และนอกโรงเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาครูรายบุคคล ซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

1.4 ด้านการวางแผน โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหาร สถานศึกษามีการกำหนดภารกิจของสถานศึกษา จากขอบเขตงานที่รับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการ และกำหนดเป้าหมายร่วมกันกับคณะครู สามารถจัดคนเขาทำงานอย่างเป็นระบบและตรงตามความสามารถของ แต่ละบุคคล อีกทั้งกำหนดเป้าหมายของผลสัมฤทธิ์การจัดการเรียนการสอนของกลุ่มสาระวิชาต่างๆ ตามที่ หลักสูตรสถานศึกษากำหนด มีจุดเน้นในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของ นักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (Ministry of Education, 2008, p. 35) กล่าวว่า ผู้บริหาร สถานศึกษามีหน้าที่สำคัญในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การวางแผนและดำเนินการใช้หลักสูตร การเพิ่มพูน คุณภาพการใช้หลักสูตรด้วยการวิจัย และพัฒนาการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ในการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษาต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งสถานศึกษาสามารถ เพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคมภูมิปัญญาท้องถิ่นและความต้องการของผู้เรียน โดย ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และสอดคล้องกับแนวคิดของ พัทธภรณ์ จันทพล (Jantapon, P., 2016, pp. 27-32) ได้กล่าวว่า การวางแผนจะช่วยให้ผู้บริหารสถานศึกษาวางแผน ยุทธศาสตร์ทางวิชาการของโรงเรียน โดยการวิเคราะห์สภาพงานวิชาการกำหนดวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ นโยบาย มาตรการและดัชนีชี้วัดคุณภาพผลการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระวิชาต่าง ๆ ตามที่หลักสูตรสถานศึกษา กำหนด

1.5 ด้านการส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการ โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีการจัดสรรทรัพยากรให้กับครูหรือนักเรียนเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน การจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน การจัดห้องสมุดและแหล่งค้นคว้าความรู้ ให้สะดวกต่อการใช้งานและเพียงพอการจัดแหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษาให้กับนักเรียน มีความ ปลอดภัยและเป็นระเบียบมีสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ครูและบุคลากร มีการดูแลเอาใจใส่ครูบุคลากรและ นักเรียนอย่างใกล้ชิดส่งเสริมให้มีการพัฒนาวิชาชีพ และเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครู นักเรียน ผู้ปกครองและชุมชนสอดคล้องกับแนวคิดของ พัทธภรณ์ จันทพล (Jantapon, P., 2016, pp. 27-32) กล่าวถึง การส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการ คือ การที่ผู้บริหารสถานศึกษาจัดสรรทรัพยากรให้กับครูหรือนักเรียน เกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนการจัดสิ่งแวดลอมในโรงเรียนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ การจัดห้องสมุดและแหล่งค้น คว้าหาความรู้ให้สะดวกในการใช้และมีจำนวนเพียงพอ การจัดแหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียนให้กับนักเรียน และสอดคล้องกับแนวคิดของ แม็คอีวัน (McEwan, 1998, p. 125-130) ได้กล่าวว่า การส่งเสริมบรรยากาศทาง วิชาการเป็นองค์ประกอบในการปฏิบัติสู่ภาวะผู้นำทางวิชาการที่มีประสิทธิผล

2. การจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาญจนบุรีเขต 1 โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าทักษะการจัดการเรียนรู้ ของครูมีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้เรียน เพื่อให้ตอบสนองความต้องการของทักษะของผู้เรียนใน ศตวรรษที่ 21 โดยเป็นทักษะที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน ซึ่งครูมีความจำเป็นต้องมี สมรรถนะเป็นครูมืออาชีพ เป็นครูที่มีความรู้ มีทักษะในการจัดการเรียน การสอน ครูต้องมีความรู้ที่ดีในเนื้อหา

และมีการเตรียมพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงในวัฒนธรรมการสอนมาเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับแนวคิดของ วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และอธิป จิตตฤกษ์ (Wongkitrungruang, W. and Jittaruek, A., 2011, p. 13) ได้กล่าวว่า ชีวิตและสภาพการทำงานจำเป็นต้องมีทักษะการคิดและองค์ความรู้เพิ่มขึ้นมากมายความสามารถในการทำงานในยุคที่แข่งขันกันด้านข้อมูลข่าวสารและการดำรงชีวิตที่มีความซับซ้อนให้ประสบความสำเร็จได้นั้น ครูจำเป็นจะต้องจะต้องใส่ใจนักเรียนอย่างเคร่งครัดในการพัฒนาทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21 สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรรวรรณ ไชยชาญ (Chaichan, O., 2019) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่จำเป็นสำหรับครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออก ผลการวิจัยพบว่าทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีความแตกต่างกับงานวิจัยของ ธนากร พ่อชมภู (Pochomphu, T., 2021) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพ ปัญหาและแนวทางพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในนครพนม เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถอภิปรายผลเป็นรายด้านได้ดังนี้

2.1 ด้านทักษะพื้นฐาน พบว่า โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูทุกคนต้องได้เข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาตนเองเป็นประจำทุกปี จากทั้งหน่วยงานที่ต้นสังกัดจัดขึ้นและจากที่ตนเองสนใจ อีกทั้งยังแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลออนไลน์ที่ครูสามารถเข้าถึงได้ง่ายแล้วนั้น จึงทำให้ครูมีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในทักษะพื้นฐานเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ สุทัศน์ เอกา (Eaka, S., 2017, p. 28) ได้กล่าวว่า คุณสมบัติของครูที่จำเป็นต่อการศึกษาไทยในยุคศตวรรษที่ 21 ต้องมีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี เพราะเด็กสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีได้ และต้องมีทักษะในการสื่อสาร โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษากลางของโลก สามารถเข้าถึงตำราภาษาอังกฤษได้ เพราะจะทำให้เข้าถึงความรู้ได้อย่างคุ้มค่า

2.2 ด้านทักษะเกี่ยวกับศาสตร์การสอนและแหล่งข้อมูลออนไลน์ โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ของครูในปัจจุบันที่มีการปรับตัวให้เข้ากับการเรียนรู้ของนักเรียนและให้เท่าทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลง ครูจึงมีการพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่เข้ามามีบทบาทอย่างมากในวงการการศึกษา เพื่อให้ตนเองนั้น สามารถชี้แนะและส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดเวลาไม่จะเป็นการจัดการเรียนรู้ ในบทเรียนให้สอดคล้องกับชีวิตจริง การใช้สื่อที่หลากหลายช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้หรือส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้สร้างความรู้ผ่านการลงมือผลิตชิ้นงานต่าง ๆ ไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (Office of the Education Council, 2014, p. 18) ได้กล่าวว่า จากครูที่เน้นการสอนแบบท่องจำหรือครูถ่ายทอดสาระหรือเนื้อหาความรู้เป็นครูเน้นการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ กล่าวคือ จากที่ครูเคยอ่านหน้าชั้นเรียน อ่านตามตำรา เอกสารประกอบรายวิชา ให้นักเรียนเรียนรู้จากเรียนแบบลงมือทำ แล้วการเรียนรู้ก็จะเกิดจากภายในใจและสมองของนักเรียน และปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทอย่างมากในการช่วยให้การเรียนรู้จริงสามารถดำเนินการได้ โดยไม่เป็นภาระแก่ครูอย่างที่เคยช่วยสร้างห้องเรียนแบบกลับทาง โดยเน้นการทำกิจกรรมการเรียนรู้ที่ห้องเรียน เพื่อฝึกฝนและลงมือปฏิบัติ ในขณะที่การเรียนรู้วิชาความรู้หรือทฤษฎีนั้นผู้เรียนสามารถทำได้ในขณะที่อยู่ที่บ้าน หรือนอกห้องเรียน ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจในบทเรียนต่าง ๆ ได้ซ้ำ ๆ เนื่องจากมีสื่อวีดิทัศน์ และในกรณีที่ผู้เรียนยังไม่เข้าใจก็ยังมิช้าโม่งเรียนในชั้นเรียนให้ฝึกทำแบบฝึกหัด โดยสามารถปรึกษาหารือกับเพื่อนและครูคอยช่วยเหลือเมื่อเป็นเช่นนี้แล้วห้องเรียนแบบกลับทางจึงช่วยให้การเรียนรู้จริงไม่ใช่เรื่องยากที่จะทำให้เกิดขึ้น

2.3 ด้านทักษะเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียน โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้

อาจเป็นเพราะว่าในปัจจุบันมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ทั้งเข้าร่วมการจัดอบรม การสัมมนาต่างๆ หรือการเสาะแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งข้อมูลรอบตัวรวมทั้งการศึกษาดูงานจากโรงเรียนที่เป็นต้นแบบ อีกทั้งยังมีการจัดทำงานวิจัยในชั้นเรียน สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ครูได้เห็นภาพนักเรียนอย่างชัดเจน และทราบว่าครูต้องจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับนักเรียนของตนเองอย่างไร เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจและเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ซึ่งแตกต่างจากงานวิจัยของ สุริยาพร นพกรเศรษฐกุล (Noppakornsettakul, U., 2018) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดระยอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ผลการวิจัยพบว่า ด้านทักษะเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียน โดยรวมและรายข้ออยู่ระดับมาก

2.4 ด้านทักษะการเป็นพลเมืองดิจิทัล โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเทคโนโลยีต่าง ๆ ในยุคสมัยปัจจุบันนำมาซึ่งประโยชน์หลากหลาย เนื่องด้วยต้องมีการค้นหาสื่อที่มีความทันสมัยและสามารถสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็ว ครูในฐานะบุคคลที่มีวุฒิภาวะสูงกว่านักเรียน จึงมีการสอนให้นักเรียนรู้จักการเป็นพลเมืองดิจิทัล เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้เทคโนโลยีในทางที่สร้างสรรค์เกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่นและปลอดภัยจากภัยคุกคามต่าง ๆ ที่มาพร้อมกับเทคโนโลยีเหล่านี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ สรานนท์ อินทนนท์ (Inthanon, S., 2018, p. 5) ได้กล่าวว่า ความเป็นพลเมืองดิจิทัล เป็นพลเมืองผู้ใช้งานสื่อดิจิทัลและสื่อสังคมออนไลน์ที่เข้าใจบรรทัดฐานของการปฏิบัติตัวให้เหมาะสม และมีความรับผิดชอบในการใช้เทคโนโลยี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสื่อสารใน ยุคดิจิทัลเป็นการสื่อสารที่ไร้พรมแดน สมาชิกของโลกออนไลน์ คือทุกคนที่ใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตบนโลกใบนี้ ผู้ใช้สื่อสังคมออนไลน์มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ อายุ ภาษา และวัฒนธรรม พลเมืองดิจิทัลจึงต้องเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบ มีจริยธรรม เห็นอกเห็นใจและเคารพผู้อื่นมีส่วนร่วมและมุ่งเน้นความเป็นธรรมในสังคม และสอดคล้องกับแนวคิดของ ธิเบต และเบลี (Ribble & Bailey, 2007, p. 35) ได้กล่าวว่า ความเป็นพลเมืองดิจิทัลเป็นพลเมืองที่สามารถศึกษาและเข้าถึงข้อมูลดิจิทัล รู้เท่าทันเทคโนโลยี เข้าใจสิทธิของตนเองและเคารพในสิทธิผู้อื่น มีความซื่อสัตย์ มีมารยาทในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น เคารพกฎหมาย สามารถใช้เทคโนโลยีโดยไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิต สร้างสรรค์และแบ่งปันสิ่งที่เป็นประโยชน์ และสามารถป้องกันตนเองจากภัยคุกคามทางดิจิทัล

2.5 ด้านทักษะการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนสนับสนุนและส่งเสริม รวมถึงมีการติดตามการเข้าร่วมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเพื่อนครู เกิดการเรียนรู้และแบ่งปันความรู้กัน จนกระทั่งเกิดการสะท้อนความคิดในด้านต่าง ๆ ที่จะป็นแนวทางการพัฒนาผู้เรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ วิจารย์ พานิช (Panit, W., 2012, p. 136) กล่าวว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพยังช่วยให้เกิดการปรับเปลี่ยนทางโครงสร้างทางวัฒนธรรม การทำงานในโรงเรียน โดยครูรวมทั้งผู้บริหารมีโอกาสในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติการสอนในบรรยากาศที่เอื้อให้เกิดการพัฒนา โดยมีเป้าหมายหลักร่วมกัน คือเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้นและสอดคล้องกับแนวคิดของ ฮิปป์ และฮัฟฟิแมน (Hipp & Huffman, 2003, p. 16) กล่าวว่า การที่จะพัฒนาการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น ครูจะต้องให้ความช่วยเหลือในการสังเกตการณ์สอนของเพื่อนครู และให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อให้เพื่อนครูสามารถนำไปปรับใช้ และการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ที่ได้รับจากการปฏิบัติงานแก่ครูท่านอื่น การสอนงานและการติดตามการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานทางด้านการเรียนการสอน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาคอุบลราชธานี เขต 1 โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ควรเกิดจากการตระหนักและเห็น

ความสำคัญโดยเริ่มจากตัวผู้บริหารสถานศึกษาเป็นลำดับแรกในทุกๆ ด้าน เป็นภาวะที่ผู้บริหารสถานศึกษาแสดงออกถึงความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาโรงเรียนทางด้านวิชาการตามเป้าหมายที่ทางสถานศึกษาได้กำหนดไว้ ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ ด้านวิชาชีพ มีวิสัยทัศน์ มีประสบการณ์ มีความรอบรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษา และเข้าใจการเปลี่ยนแปลงของการศึกษา เพื่อชี้นำ โน้มน้าว และส่งเสริมครูให้มุ่งหาความรู้ด้านวิชาการ ส่งเสริมให้ครูดึงความสามารถและศักยภาพของตนออกมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน และพัฒนาสถานศึกษา ส่งเสริมและพัฒนาครูให้มีทักษะที่เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาให้ครูมีการผลิตสื่อ นวัตกรรม และสร้างบทเรียนโดยนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน สร้างแรงจูงใจให้กับครู เพื่อสร้างความสุขในการทำงาน และผลักดันให้ครูสามารถพัฒนาตนเองในการ จัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงสร้างบรรยากาศทางวิชาการที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ซึ่งสามารถส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้นักเรียนให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีคุณภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของ เดวิส และโทมัส (Davis & Thomas, 1989, pp. 15-16) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการเป็นการกระทำอย่างตั้งใจที่มีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาสภาพการทำงานที่น่าพอใจและมี ประสิทธิภาพสำหรับครูรวมทั้งสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ที่น่าพอใจและมีประสิทธิภาพต่อนักเรียน และอีกด้านหนึ่งด้านการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 ก็มีความสำคัญมาก ทั้งนี้เนื่องจาก การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต้องเปลี่ยนแปลงทักษะจากกระบวนทัศน์แบบดั้งเดิมไปสู่กระบวนทัศน์ใหม่ที่ทำให้โลกของนักเรียนและโลกความเป็นจริงเป็นศูนย์กลางของกระบวนการเรียนรู้ เป็นการเรียนรู้ที่ไปไกลกว่าการ ได้รับความรู้แบบง่าย ๆ ไปสู่การเน้นพัฒนาทักษะและทัศนคติ ทักษะการคิด ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะองค์การ ทัศนคติเชิงบวก ความเคารพตนเอง นวัตกรรม ความสร้างสรรค์ทักษะการสื่อสาร ทักษะ และค่านิยมทางเทคโนโลยีความเชื่อมั่นตนเอง ความยืดหยุ่น การจูงใจตนเอง และความตระหนักใน สภาพแวดล้อม ครูจึงมีบทบาทสำคัญในการเป็นผู้ชี้แนะ แนวทางให้กับนักเรียนเพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมในการดำเนินชีวิตกับโลกที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งผู้บริหารก็ต้องแสดงบทบาทภาวะผู้นำทางวิชาการเพื่อกระตุ้น ให้ครูเกิดความกระตือรือร้นในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด สอดคล้องกับแนวคิด ของสถานศึกษาบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ รัตนา ดวงแก้ว (Duangkaew, R., 2019, pp. 11-12) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำการเรียนการสอนว่าเป็นแบบอย่างหนึ่งของภาวะผู้นำที่เน้นการทำงานร่วมกันอย่างกระตือรือร้น โดยผู้บริหารจะใช้ภาวะผู้นำในลักษณะนี้ทำงานร่วมกับครูเพื่อกำหนดเป้าหมายร่วมกัน ส่งเสริมการทำงานร่วมกันของครู เปิดโอกาสให้ครูเกิดการเรียนรู้ สร้างความเชื่อมั่นให้กับครู กระตุ้นให้ครูมีความมุ่งมั่นในการทำงาน และเสริมสร้างการเรียนรู้ของนักเรียน ภาวะผู้นำเช่นนี้ย่อมส่งผลต่อสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู

สำหรับด้านที่มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากที่สุด คือ ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กับด้านทักษะเกี่ยวกับศาสตร์การสอนและแหล่งข้อมูลออนไลน์ ด้านทักษะเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียน และด้านทักษะการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนตระหนักให้ครูเห็นคุณค่าและความสำคัญของกิจกรรมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และจัดให้มีกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ สร้างเวทีให้ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ จากความสำเร็จที่เกิดจากผลงานของนักเรียน ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูเข้าร่วมโครงการพัฒนาครู รูปแบบครบวงจร หรือเข้าร่วมพัฒนาตนเอง ผ่านระบบการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ครูทุกคนเข้ามามีส่วนร่วม ร่วมกันออกแบบและจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน สร้างเครื่องมือการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย สังเกตการจัดการเรียนรู้ของเพื่อนครู ร่วมกันวิพากษ์ ร่วมกันจัดทำสื่อเทคโนโลยีที่หลากหลายที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ นักเรียนเกิดทักษะ เจตคติที่ดี เกิดนวัตกรรมการเรียนรู้และเกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักเรียนมากที่สุด สอดคล้องกับแนวคิดของ วิจารณ์ พานิช (Panit, W., 2012, p. 48) ที่กล่าวว่า โลกสมัยใหม่ทุกอย่างเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา นี้

คือ หัวใจของทักษะการเรียนรู้และการสร้างนวัตกรรม ส่วนทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยีจากปัจจุบันจะเห็นว่าเป็นสิ่งสำคัญ สื่อในปัจจุบันที่ตีมีเยอะ ที่หลอกลวงก็เยอะ กึ่งดีกึ่งชั่วก็มีเยอะ ครูต้องสร้างให้เกิดทักษะความเข้าใจข้อจำกัดของสื่อได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (Office of the Education Council, 2014) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาการศึกษาไทยกับการเตรียมความพร้อมสู่ศตวรรษที่ 21 ที่กล่าวว่า ครูต้องเปลี่ยนจากครูจากห้องสี่เหลี่ยมเป็นครูสภาพแวดล้อม เนื่องจากขอบเขตการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลาไม่จำกัดสถานที่เวลาและบุคคล ดังนั้น ทุกสิ่งทุกอย่างสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาได้

สำหรับด้านที่มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำที่สุด คือ ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กับด้านทักษะพื้นฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ทักษะด้านต่าง ๆ เป็นทักษะที่เกี่ยวข้องกับทักษะการใช้คอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ของครูที่สูงวัยยังไม่ชำนาญ ทำให้การใช้ช่องทางการสื่อสารออนไลน์เพื่อติดต่อกับนักเรียนทำได้ยาก ไม่ว่าจะเป็นการค้นหาแหล่งข้อมูลในอินเทอร์เน็ต การสื่อสารกับนักเรียนผ่านทางอีเมลล์ การสร้างสื่อหรือเอกสารประกอบการเรียนรู้โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ รวมถึงผู้บริหารที่มีอายุมากก็จะเลี่ยงการมอบหมายงานที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีให้กับครูที่สูงวัยในการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของสุริยาพร นพพรเศรษฐกุล (Noppakornsettakul, U., 2018) ที่ศึกษาเรื่องรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะแก่ครูผู้สูงอายุในการใช้ ICT เพื่อสนับสนุนงานบริหารและงานการเรียนการสอน: กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านธาตุ ตำบลแสนสุข อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานีพบว่า คณะครูที่เป็นครูผู้สูงอายุ จะมีอุปสรรคในการเรียนรู้และการ ใช้งาน ICT ทั้งปัญหาเรื่องสุขภาพและทัศนคติ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 ผู้วิจัยได้มีข้อเสนอแนะต่อผู้บริหารสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญ และส่งเสริมงานวิชาการในการเป็นผู้นำที่รอบรู้ทางวิชาการ มีความสามารถทางการบริหารงาน แสดงบทบาทการกระตุ้นและพัฒนาการบริหารจัดการด้านวิชาการอย่างเป็นระบบ

1.2 ผู้บริหารควรจัดบุคลากรให้รับผิดชอบงานในหน้าที่อย่างเป็นระบบโดยใช้แนวทางการปฏิบัติงานไว้วางหน้าหรือมีการเตรียมพัฒนาบุคลากรในการเข้ารับตำแหน่งงานและตรงตามความสามารถของแต่ละบุคคลเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของสถานศึกษา

1.3 ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมการสร้างบรรยากาศทางวิชาการในสถานศึกษา สภาพแวดล้อมในการทำงานในสถานศึกษาที่จะส่งเสริมและเอื้อให้เกิดความคล่องตัวความสะดวกสบาย และความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของครู และนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเรื่องภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 ในสถานศึกษา สังกัดอื่น ๆ

2.2 ควรมีการศึกษาเรื่องภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกันหรือผู้บริหารเพศชายและเพศหญิง เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงทักษะของครูในศตวรรษที่ 21 ให้มีประสิทธิภาพ

2.3 ควรมีการศึกษาเรื่องภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อทักษะของครูในศตวรรษที่ 21 ในสถานศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- Best, J. M. (1981). Research in education (4th ed.). Englewood cliff: Prentice Hall.
- Chaichan, O. (2019). The development of learning skills needed in 21st century for primary teachers under the Educational Service Area Office, in the East Region. Doctoral dissertation, Ph. D., Burapha University, Chonburi. (in Thai)
- Davis, G. A., & Thomas, M. A. (1989). Effective schools and effective teachers. Boston: Allyn & Bacon.
- Duangkaew, R. (2019). Educational Administration Innovation. Nonthaburi: Sukhothai Thammathirat Open University Press. (in Thai)
- Eaka, S. (2017). Teachers are inspiration makers. Bangkok: K. Pon (1996) Co., Ltd. (in Thai)
- Hipp & Huffman, H. (2003). Reculturing Schools as Professional Learning Communities. Boston: Houghton Mifflin.
- Inthanon, S. (2018). Digital Intelligence Quotient. Bangkok: Child and Youth Media Foundation. (in Thai)
- Jantapon, P. (2016). Academic leadership of school administrators in Ongkarak district under the Nakhonnayok primary educational service area office. Master thesis, M. Ed., Burapha University, Chonburi. (in Thai)
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607-610.
- Krug, S. (1992). Instructional leadership: a constructivist perspective Educational administration quarterly, 28(3), 430-443.
- McEwan, K. (1998). Seven steps to effect instructional leadership. California: Corwin Press.
- Ministry of Education. (2008). Self-study material: Curriculum for Assistant administrators and education administrators. Bangkok: Express Transportation Organization. (in Thai)
- Noppakornsettakul, U. (2018). 21st century teaching skills of teachers in secondary school at Rayong Province under the Secondary Educational Service Area Office 18. Master thesis, M. Ed., Burapha University, Chonburi. (in Thai)
- Noypimai, S. (2019). Administrative skills of school administrators under Pathum Thani Primary Educational Service Area Office 2. Master thesis. M. Ed., Rajamangala University of Technology Thanyaburi, Pathum Thani. (in Thai)
- Office of the Education Council. (2014). Research report: Guidelines for Thai educational development and the preparation for 21st century. Bangkok. (in Thai)
- Panit, W. (2012). The way of learning for 21st century students. Bangkok: Sodsri-Saridwong Foundation. (in Thai)

- Pawabutra, C. (2012). Academic Leadership in Education Administration. Sakon Nakorn: Sakon Nakhon Rajabhat University. (in Thai)
- Phetsombat, P. (2012). The development of leadership models of district non-formal and informal education center under Office of the Non-Formal and Informal Education. Doctoral dissertation, Ph. D., Saint John's University, Bangkok. (in Thai)
- Plabchim, P. (2016). The academic leadership of school administrators affecting effectiveness of schools under Ratchaburi Primary Educational Service Area Office 2. Master thesis. M. Ed., Nakhon Pathom Rajabhat University, Nakhon Pathom. (in Thai)
- Pochomphu, T. (2021). Problems and Guidelines for developing teachers' learning management in 21st century under Nakhon Phanom Primary Educational Service Area Office 1. Mater thesis, M. Ed., Nakhon Phanom University, Thailand. (in Thai)
- Poolpokpol, A. and Parunggul, C. (2020). The relationship between instructional leadership of school administrators and school effectiveness in the Diocese of Ratchaburi. Saengtham College Journal, 12(1), 106-131. (in Thai)
- Puwijit, C. (2022). Teachers' development for quality of the 21st century learners. Retrieved from http://www.nidtep.go.th/webnidtep2015/files/170560_Teachers%20Development2 (in Thai)
- Ribble, M. (2011). Digital citizenship in schools (2nd ed.). Georgia: United State of America.
- Runcharoen, T. (2007). The Professionalism of Educational Administration and organization in Educational Reform Era. Bangkok: Khaofang. (in Thai)
- Stogdill, R. M. (1974). Handbook of leadership. New York: Free Press.
- Terry, H. (2022). The definition of digital citizenship. Retrieved from <https://carri3h3nryedtech.wordpress.com/2017/06/10/what-is-digital-citizenship/>:
- Uthum, R. (2017). Academic leadership of school administrators in secondary schools under Secondary Educational Service Area Office 32. Master thesis, M. Ed., Buriram Rajabhat University, Buriram. (in Thai)
- Wonganuttaroach, P. (2010). Academic Administration. Bangkok: Pimdee. (in Thai)
- Wongkitrungruang, W. and Jittaruek, A. (2011). Skills for new future: The study for 21st century. Bangkok: Open World. (in Thai)
- Wongrattana, C. (2010). Statistic techniques for research. (12th ed.). Bangkok: Thai Neramitkij Inter Progressive. (in Thai)